43:an

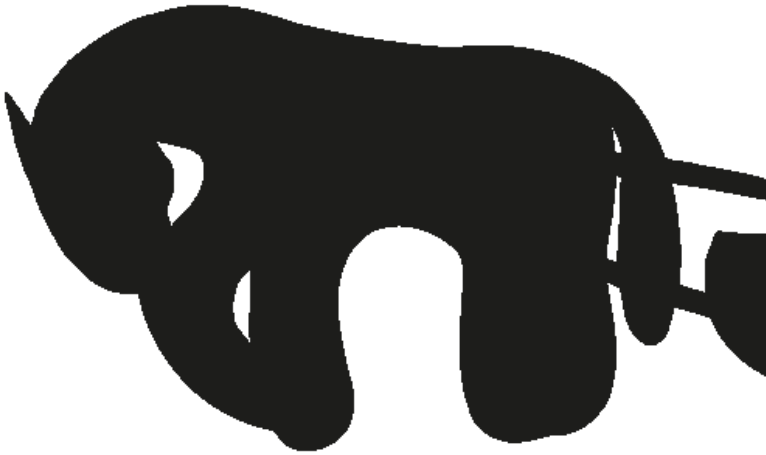

VÄLKOMMEN SOMMAR!

Då är den här igen, den underbara sommaren. Vi njuter i fulla drag här på gården. Och som tur är så har vi två myggfångare, det hänger flugfångare lite överallt och bromsfällan står redo :).

Vi har avslutat Arvsfondsprojektet den här våren. Corona har såklart påverkat oss men vi är ändå nöjda med vad vi åstadkommit.

Vi har haft besök från en av våra gamla deltagare, Albin. Vi fascineras av hans bedrift!

Chili har kvalat!

Vi har rundat av terminen med avslutningar.

Snart är det dags för ”En vecka i Roslagen”. Den 27 juni kommer första familjerna**!**

Här kommer ett fullspäckat nummer av 43:an

Vi önskar alla en härlig sommar!

Cissi/ordförande

I den här utgåvan

Arvsfonden……..2-3
Albin……..4-9
Chili……10-11
Avslutningar, En vecka I Roslagen….12
Sponsorer…… ……..13

LÄS OM DE HÄR KILLARNA, ALBIN OCH COBRAN s.4-9

Arvsfondsprojektet är nu avslutat

Arvsfondens projekt pågick 1 april 2018-31 mars 2021.
Målet var att etablera och utveckla Stall43 på gården i Nyckelby. Aktiviteter som vi genomfört och som drivs vidare är:

- Trav för barn och ungdomar med Autismspektrumdiagnos.
- Dagsutflykter för grupper från DV, skolor och boenden.
- En vecka i Roslagen
- Hästpromenad

Projekt som vi utformat med hjälp av Arvsfondsprojektet och kommer att starta upp:
Ateljé 43
En Skaparverkstad med arbetsbord, myshörna, stafflin m.m.
Här kommer vi att kunna möte upp en ny målgrupp, unga vuxna med både Autism och IF.
Vi planerar aktiviteter, träffar och kurser i små grupper 2-3 personer.
Vi planerar även aktiviteter för närstående.

Arvsfonden gav oss möjlighet att anställa den personal som krävs för att driva föreningen på bästa vis. Det viktiga för oss är att våra deltagare har möjlighet att komma hit en och en, för att vi tillsammans med deltagaren ska kunna anpassa och bygga upp en trygghet. Den ska ligga till grund för att trivas här, motivera att vilja ta sig till en aktivitet, ha kul och att kunna utvecklas i egen takt och efter var och ens förmåga.

Med hjälp av Arvsfonden hade vi nu möjlighet att subventionera åtta platser till ”Trav för barn och unga med ASD”. Vi har också kunna utveckla arbetet med att erbjuda och vända oss mer till de närstående. Matilda startade upp ”Hästpromenad/tid för återhämtning”, vi hade även aktiviteter i stallet för hela familjen under ”En vecka i Roslagen”. Meningen är också att Ateljé43 ska stå öppen för familjerna under sommarvistelsen.

Ateljé43

I skrivande stund är endast den lilla ateljédelen klar. Den lokalen har idag Mimi som är 21 år (autism och IF) som sin arbetsplats.

Den stora delen av Ateljé43, som är gamla stallet arbetar Johnny för fullt med att färdigställa. Golvet är på plats, nu ska väggar byggas och isoleras. Det ska målas, fixa till utsidan, beställas nya fönster och ytterdörr. Tids nog står det klart!

Det här tre åren har varit en fin och lärorik period för oss. Pandemin kom som för oss alla i vägen för att vi ska kunna säga att vi är helt nöjda. En del av helheten i vårt projekt var att söka upp beslutsfattare hos kommuner, försäkringskassa, skolor med mera. Det blev svårt att genomföra. Men vi har ändå fått visa oss och berättat om verksamheten genom ATG-filmer och ett flertal artiklar.

För oss var en av utmaningarna att sätta ord på, förklara och uttrycka vad Stall43 är, vad står vi för, vad kan vi erbjuda och hur ska vi kunna förmedla det.
Vi ville ju visa att vi är så mycket mer än ”bara hästar”. Att vi har en tanke, förståelse och djup i vår verksamhet.
Efter ett par år hittade vi Stall43:s ledord:

SAMSPEL KREATIVITET ACCEPTANS

Vi vet att det är avgörande för den här gruppen barn och ungdomar att hitta sammanhang där man känner sig välkommen, förstådd och accepterad.
Något som för många är en självklarhet, är ofta en daglig kamp för personer med ASD.

•

Vårt mål är att genom samspel, kreativitet och acceptans vara den fristad som kan ge våra deltagare möjligheten att må bra inombords, känna glädje och växa som människa.

Vi som arbetat i projektet :
Vi har haft lite olika uppgifter med ett fint samarbete och gemensamt mål. Vi har hittat lösningar, stöttat och uppmuntrat.

Rebecca Holmström
Arbetat i stall, med deltagare och tränat hästarna. Omtyckt och saknad.
Rebecca slutade hos oss augusti 2019. Hon arbetar nu med Hästunderstödda insatser på Kungsgården och på Lunk i kring i Stockholm.

Matild Uggla
Ansvarat för arbetet med våra deltagare. Engagerad och insatt i utveckling av projektet, dokumentation, sammanställning av broschyrer och ansökningar. Initiativtagare till ”Hästpromenad”. Matilda flyttade till Stockholm i samma veva som vi avslutade arvsfondsprojektet. Nu har vi just fått veta att hon kommer arbeta lite extra hos oss här i sommar. Vi är glada för det och hoppas att vi kanske även kan hitta en del samarbeten efter sommaren. Matilda arbetar nu med Hästunderstödda insatser på Kungsgården i Stockholm.

Cia Wadin
Cia är föreningens kassör. Hon har haft en mycket betydande och stor roll i projektet. Cia är den som sköter all ekonomi, bokföring, styrelsemöten, dokumentation. Hon håller ordning, stöttar och hjälper med det mesta i bakgrunden. Hon är en stor del av alla ansökningar och redovisning i projektet. Hon är också den som styr upp, korrläser och tipsar när vi gör medlemsblad, broschyrer med mera. En klippa för föreningen.

Cissi Skogh och Johnny Karlsson
Vi bor och lever på gården. Vi är en del av Stall43. Vi hjälps åt att få hästar att må bra, stall, hagar, utrustning och bana att fungera. Vi gläds åt att finnas till för alla som kommer hit. Och är stolta över att tillsammans med medarbetare och alla deltagare kunnat genomföra detta projekt!

Albin hälsar på

COBRAN OCH ALBIN
PÅ SOLVALLA 2014

Det var länge sedan nu som stall43 startade upp sitt projekt ”Trav för ungdomar med Asperger”. En av dem som var med i första gänget var Albin, då 11 år. En varmhjärtad kille med en alldeles speciell kontakt med hästarna. Inte minst med Cobran, som blev en riktig kompis.

Idag är Albin 19 år och den yngsta busschaufören i vårt land!

En dag i maj fick vi besök och tillfälle att prata om livet, gamla minnen och bedriften att ha tagit busskörkort .

Text: Cissi Skogh

2012 till 2018 var Stall43:s adress Solvalla. Lite utanför stallbacksområdet vid alla hagarna hade vi vårt alldeles eget stall som Solvalla var snälla nog att låna ut till oss. Det var många som ansökte om att få vara med i projektet ”Trav för ungdomar med Asperger” Albin var en av dem. Den fristad vi som förening ville erbjuda kunde Albin ta till sig av. Han blev snabbt hemmastadd och fin vän med oss alla. Cobran och Albin hade från start en speciell kemi. Albin var under flera år den enda deltagaren som förutom att köra Cobran även red honom. Vi ansåg inte riktigt Cobran vara mogen uppgiften men med Albin gjorde vi ett undantag. De litade helt på varandra. Cobran gav också tröst och energi åt en ung kille som ibland tyngdes av livets motgångar. Morfar som stod Albin mycket nära och som oftast var den som skjutsade till stallet och alltid bjöd oss alla på sin värme, gick sorgligt bort oväntat. Det blev en tuff tid för Albin.

Beroende på dagsform utformas stallvistelsen hos oss för var och en på bästa vis. Vissa dagar kan det vara skönt att få borsta, pyssla och gosa med sin häst. Ibland behöver man sitta länge och fika och prata. Vissa dagar är det en perfekt dag för att få köra Cobran fort på rundbanan. Sista året vi var på Solvalla kom Albin ofta på egen hand med bussen, han hade koll på de flesta av SL:s linjer och tider. Mamma och pappa bejakade bussintresset. På helgerna åkte Albin med olika bussar både i Stockholm och Uppsalatrafiken.

Det har blivit många fina stunder och skratt under åren. Som när TV-programmet ”Stjärnkusken” gav vinnaren i första pris att skänka 100 000 kr till en förening. Kee Marcello som vann första året valde oss. Albin och Rebecca (som också var deltagare hos oss då) var där han kom med checken. Han charmade oss alla med sin varma omtänksamma och coola rockstarimage. Han stannade länge; träffade Cobran, fikade med Albin och Rebecca. Ett otroligt fint minne som finns kvar för evigt.
Tack Kee!

CISSI REBECCA **KEE MARCELLO** ALBIN JOHNNY

Maj 2021

COBRAN OCH ALBIN
NYCKELBY 2021

En vacker vårdag i maj svänger han upp på gården i Nyckelby i sin lilla tuffa röda Peugot, det var drygt ett år sedan som Albin fick sitt körkort!
Det var ett tag nu sedan vi träffade honom. Albin fortsatte hos oss även när vi flyttade verksamheten till Nyckelby/Norrtälje 2018. Varannan vecka tog han bussen från Sollentuna till Norrtälje och sedan vidare till Lohärad. Såklart full koll på rutter och tidtabeller. Det var lång väg att ta sig ända hit ut samtidigt som det hände mycket på gymnasiet, sedan kom Corona.

Albin börjar med att hälsa på hästarna. Han har läst att Turner börjar känna av sin ålderdom och kanske inte orkar så länge till. Han vill träffa sin gamle vän och kolla läget. Turner som mått riktigt dåligt en tid har nu svarat på medicinen och mår för dagen bra. Albin går vidare till Cobran, som är glad att träffa sin fina vän.

Vi sätter oss utanför stallet och tar en fika, pratar om allt möjligt. Jag frågar Albin hur han upplevt det att komma till Stall43 under många år. Medveten att det är en stor fråga. Han svarar klockrent:

-Som en avkoppling, jag kunde alltid släppa problemen och återfå styrkan att ta hand om dem genom djuren.

Jag fortsätter och är nyfiken på hur det kändes att han hade så speciell kemi med Cobran?

-Hans sätt att känna av när han behövde vara lugn och stöttande. Eller när han behövde vara förberedd på att arbeta, påverkade mig jättemycket.

-Hur mycket jag än älskade de andra hästarna där så var Cobran enligt mig den som jag klickade bäst med och som alltid kände av vad som behövdes från honom.

Jag blir varm i hjärtat, det är just så här vi upplevt det; att Cobran och Albin liksom stöttade varandra.

Vår travhäst Cobran är vår läromästare i just trav. Det tog några år innan vi tyckte han var mogen uppgiften att vara ridhäst i verksamheten. Men för Albin gjorde vi ett undantag. De hade en speciell kemi som skapade ett mycket fint samspel. Två killar med mycket energi som liksom lugnade och hjälpte varandra.

Skolan

Vi pratar vidare om hur det varit i skolan under åren. Vad har fungerat bäst för Albin som har Asperger. Från förskoleklass fram till 6:an gick han i vanlig skola. Sedan blev det lite tufft.

Albin berättar att han i 6:an började på Silverdal. Han kan se tillbaka på det nu och tycka att det var en mycket bra lösning för hans del i alla fall.

-Eftersom det är en anpassad skola tillsammans med en vanlig kunde jag välja att vara i våra lokaler och få det lugn och utrymme som behövdes. Men ibland kände jag för att vara mer social och då fanns den andra skolan där och kompisar att lära känna. Blev det för mycket kunde jag bara gå till min del av skolan.

Cobran och Albin efter uppvisning på en av många avslutningar på Solvalla

Vägen till busskort

Efter högstadiet sökte Albin i på Fordons och Transportprogrammet (FT) en linje han tyckte skulle passa. Han berättar att det varit bra där men inte alltid helt lätt. Hans första tanke var att ta lastbilskort. Albin berättar:

–Det kanske inte var den allra mest pedagogiska handledaren, jag hade väldigt många dåliga upplevelser från min praktik, det var väl kanske inte personer som egentligen skulle vara handledare som var det. Det var saker som var svåra för mig, som att surra/spänna saker med kättingar. Jag har dålig handkoordination, inte helt lätt med det finmotoriska. Det kunde inte handledaren riktigt förstå. Sista lastbilspraktiken jag var på avslutades på grund av Corona. Efter det gav jag upp lastbil. Jag fann heller ingen framtid i det. Du är utelämnad till att själv hålla koll på dina körningar och att beräkna och hinna det du måste. Det kan bli stressigt och passar inte mig, men jag har ändå lärt mig någonting från de praktikplatser på lastbilsföretag jag varit på.

-Efter att en klasskompis övertalade rektorn att öppna upp bussprogrammet igen kände jag att jag ville ta busskort istället. Jag hade en jättebra handledare som förstod mig och teorin var absolut inga problem för mig. Mycket var ju likt det jag hade pluggat inför att ta lastbilskort.
Buss är tydligt det finns en tidtabell att följa. När jag väl valde bussinriktningen så kändes det rätt på en gång. Jag insåg ju också att jag har mer koll på den branschen är den andra. Det var en säkerhet.

-Nu får jag faktiskt börja kämpa

-När jag kör buss finns ett förbestämt schema, det känns bra och ändå får jag köra ett fordon. Det kan hända att jag tar lastbilskort vid senare tillfälle. När jag väl hade bestämt mig för buss så gick verkligen motivationen upp. Nu hade jag ett mål, jag visste att det var ett halvår kvar sen skulle jag ha ett busskörkort. Det hade gått väldigt trögt i 2:an på grund av alla dåliga upplevelser men det släppte liksom, jag kände att nu är det ett halvår kvar, nu får jag faktiskt börja kämpa.
-Bussinriktningen har varit lite si och så med, den började egentligen en månad innan jag skulle ta kortet. Då fick jag bussteori. Jag skojar inte när jag säger att jag fick veta först en vecka innan uppkörning att skolan hade hyrt en buss.

Det blev inte mycket tid för Albin att öva att köra bussen; måndag och tisdag och sedan uppkörning på onsdagen. Inte nog med det, det visade sig att det fanns frågetecken om bussen.

-Jag hade tränat en hel del på min simulator hemma och visste att det hjälpte mig en hel del. Bussen de hyrt in var inte den bästa, den hade en röd varningslampa som inte går igenom på en uppkörning. Och det var problem med bakdörren. Man måste ju genomgå en säkerhetskontroll med bussen för att klara uppkörningen. Jag var jättenervös och förbannad på skolan att de inte kunde hyrt in en som var hel.

UPPKÖRNINGEN →

UPPKÖRNINGEN

-När vi kom till uppkörningen på Gillingebanan och skulle kolla igenom bussen,10 min innan, så lös varningslampan och dörrarna krånglade. Från den platsen var det ca 500 m till stället jag skulle göra säkerhetskontrollen innan uppkörningen. På vägen dit slocknade den röda lampan. Och under uppkörningen var det första gången som jag fått dörren att fungera. Det var som någon från ovan….kanske morfar gjorde någonting.

-Jag var i chock att allt fungerade och sedan var det ut och köra. Det gick riktigt bra, det var jag heller inte orolig för, jag visste att jag körde bra, det rullade på. Det som var nervöst är att man får en så kallad funktionsfråga innan eller efter man åkt ut och det kan vara vad som helst. Du har ingen aning innan och den är ställd för att vara svår. Jag fick frågan och det var 4 rätta svar. Jag sa tre rätta men inte den sista som hon var ute efter. Precis innan vi skulle avsluta så sa hon att, -nu försöker vi igen, så upprepade hon frågan. Jag blev alldeles matt och kunde inte komma på det, men efter en stund var det som något plingade till sedan släppte det bara. Jaha, det var det där du var ute efter? Ja det var det, svarade uppköraren. Då sa hon det att det var nära hade jag inte satt den sista frågan och då hade hon blivit tvungen att kugga mig.

-Jag är inte troende på något vis men det var definitivt någon från nån högre makt som löste det hela.

En surrealistisk känsla

Albin berättar att han sedan i början av april är anställd hos Arrriva. Det var hans handledare som tyckte att han skulle köra för dem. I början tillsammans med en handledare då skolan hade det avtalet . Även om det var bra med en längre inkörsperiod och handledaren var jättegullig, så blev det till slut – Snälla låt mig köra själv, berättar Albin.

-Jag hade samtal med skolan och handledaren tyckte det var dags för mig att få en anställning. Jag märker när jag kör själv att det är så mycket skönare, man behöver liksom inte tänka på vad andra tycker. Just nu kan jag lägga in egna arbetstider på helgerna. De håller på att slussa in mig i en heltidsanställning när skolan är avslutad.

Det var ganska tidigt som du kom med bussen själv till oss på Solvalla. Du gillade att åka buss. Du måste ju var den bästa chauffören som finns?
-Ibland är det en surrealistisk känsla, är det verkligen jag, kan jag tänka när jag ser bilder.

Vi ses!

Vi pratar vidare lite om Albins diagnos, Asperger. Han tycker inte det hämmar honom i dagsläget. Men berättar att det ibland är svårt att veta vad som är vad. -Ibland sviktar självförtroendet och det är inte alltid helt lätt att hitta sin plats bland kompisar. Det finns en oro att bli utesluten. -Det är lite svårt att få till nu också, mina arbetstider och att träffa kompisarna. Albin berättar också om sitt korttids, Nytida, som han haft i många år. För honom är det inte ett korttids att sova över på som för många andra. För honom har det varit en plats att träffas en gång i veckan för att göra roliga saker tillsammans. Han saknar dock den allra bästa ledaren som tyvärr har slutat. -Han var pedagogisk men samtidigt hård på rätt sätt. Saknar honom, han var en viktig pusselbit, även om dem vi har nu också är bra.

Vi har nästan svårt att finna ord hur duktiga vi tycker du är. Vi är så glada att ha fått följa din resa genom tonåren upp i vuxenlivet. Vi har sett hur du kämpar. Vi tycker du är grym! Och tacksamma att få haft dig här hos oss så många år. Stall43 finns alltid för dig! Och såklart måste ju jag och Johnny ta oss en busstur med världens bästa busschaufför framöver. Kanske när vi ska hälsa på Chili på Stora Alby. För det vet vi, att den linjen som passerar där, den har han full koll på!

Vi säger hej till vår vän som glider iväg i sin häftiga röda bil. Vi ses Albin!

Nu står dörren öppen till vuxenlivet. Under tiden som denna artikel skrivits så har Albin tagit studenten.

3 år på gymnasiet och med ett busskörkort i handen.

Helt fantastiskt tycker vi!

GRATTIS ALBIN !

LYCKA TILL MED ALLT!

CHILI

Chili Pepper Font

2018

e. Bold Eagle u. Venue Brodda

Lilltjejen börjar bli stor

Det var inte länge sedan som hon kom till oss den där sena sensommarkvällen. Med Stora hästbussen, ända från Italien. Lång resa för lilla Chili som då just hade fyllt 1 år.

Vår snygga Italienska är beundrad av oss alla här i stallet. Och en bästa kompis har hon fått i Ma Dicken.

Inkörning

Under hösten började vi tömköra och förbereda Chili för att köras vagn. Under vintern var det dags. Chili har alltid gjort allting rätt. Ibland har hon blivit lite sur och satt sig emot men det har enbart varit om vi inte förberett och fått henne att förstå vad det är vi vill hon ska göra. Inkörningen gick jättebra.

Grunden

Under våren och sommaren kördes Chili regelbundet av Johnny här på gården och ute i Lohärads skogar. I slutet av sommaren behövde hon utvecklas i sin träning. Johnny hittade en bana i Nora inte långt härifrån. Två gånger i veckan lastade vi tjejen för att träna på rund och rakbana. Chili växte så det knakade ibland visste hon inte var hon hade sina långa ben. Vi tog uppehåll ibland för att hon skulle få växa och bygga muskler i sin takt. Vår massör Lollo har koll på att hennes kropp känns bra och inte överansträngs. Hon har också tömkörts en del för att komma åt och gymnastisera muskler.

Vinterträning

Under vintern var det svårare att få till träningen. Ibland var banan vi lånade för hård. Johnny och Chili satt timmar och skrittade/pulsade i snön på åkern utanför gården. Vi började så smått att åka in till Solvalla för att få tillgång till en bra bana och för att vänja Chili. Ibland hände det att vi lånade Stig H Johanssons anläggning på Stora Alby i Upplands Väsby.

En ny fas

Vi hade pratat om hur vi skulle gå vidare med Chilis träning. Vi kände att vi inte riktigt kunde ge henne det hon behövde för att utvecklas. Vi frågade Stig om han kunde tänka sig att ta Chili i träning. Det ville han gärna.

Till Start!

Nu har det gått fyra månader sedan Chili flyttade in på Stora Alby. Det är ovant och tomt att inte ha henne här på gården men samtidigt fint att kunna ge henne den träning hon behöver. Hon har utvecklas otroligt mycket. Det är fin stämning i Stigs stall och vi känner oss välkomna att ta del av Chilis träning. Vi är där och pysslar om och masserar. Johnny är där 2-3 gånger/veckan; kör henne en gång och ser de flesta jobb som Stig kör vår tjej på rund och rakbanan. Kunde inte varit bättre för vår del!

För några veckor sedan sa Stig att han tyckte hon var redo för kval. Att det skulle gå så fort att nå dit, trodde vi inte. Men den 11 juni var det dags. Duktiga Chili, klarade kvalet. Hon gjorde allt som förväntades av henne. Nu tränar hon vidare och tids nog är det dags för henne att starta. Men viktigaste av allt är att hon mår bra, trivs och tycker det är kul. Allt får gå i hennes takt.

Nu öppnar travbanorna upp för publik så smått. Så vi hoppas att ni som vill kan få se Chili live när det är dags! Information om det kommer att komma på FB och Instagram!

Chili värmer upp inför kvalloppet på Solvalla, tillsammans med sin tränare Stig H Johansson.

SOMMAREN 2021

En mycket bra termin här i Nyckelby. Vi har i dagsläget 15 deltagare som kommer till oss terminsvis.

Stort tack för att vi får förtroendet att ha er här hos oss.
Vi tycker ni är toppen!

Nu vill vi önska en skön sommar.
Vi ses igen i september!

Den 27/6, startar sommarens
”EN VECKA I ROSLAGEN”
Som vanligt ser vi fram emot
att träffa alla.

Välkomna till Nyckelby!

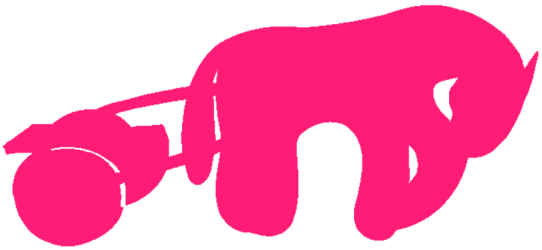

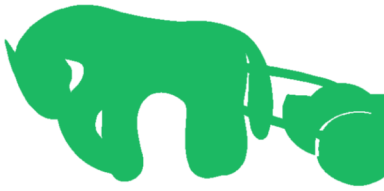

Vi önskar alla en riktigt
Skön Sommar
styrelsen
Cissi • Cia • Johnny

Tack för stöd och samarbete

NYCKELBY

STALL 43

SAMSPEL • KREATIVITET • ACCEPTANS

STALL 43

Stall43 är så mycket mer än bara stall och hästar!
Vi är en ideell förening speciellt anpassad för barn och ungdomar med autismspektrumdiagnos och deras närmaste.

En fristad i Roslagen
Rogivande gårdsmiljö, ateljé och hästar

STALL43 i NYCKELBY/LOHÄRAD, NORRTÄLJE
Stall43, Ideell förening, orgnr: 802499-5006
Nyckelby 45 761 72 Norrtälje
stall43.trav@gmail.com www.stall43.se tel. 070 33 22 369